

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2022/2459

z dnia 8 grudnia 2022 r.

w sprawie stosowania podwyższonej opłaty wizowej w odniesieniu do Gambii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25a ust. 5 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Komisja dokonuje regularnie oceny współpracy państw trzecich w zakresie readmisji. W oparciu o ocenę dokonaną zgodnie z tym przepisem, współpracę ze strony Gambii w zakresie readmisji oceniono jako niewystarczającą. Biorąc pod uwagę działania podejmowane w celu podniesienia poziomu współpracy i poprawy ogólnych stosunków Unii z Gambią, uznano, że współpraca Gambii z Unią w kwestiach readmisji nie była wystarczająca i niezbędne stało się podjęcie przez Unię działań.
- (2) W dniu 7 października 2021 r., zgodnie z art. 25a ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009, przyjęto decyzję wykonawczą Rady (UE) 2021/1781 ⁽²⁾, na podstawie której stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 zostało czasowo zawieszono wobec niektórych obywateli Gambii.
- (3) Zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 po wejściu w życie decyzji wykonawczej (UE) 2021/1781 Komisja stale oceniała współpracę Gambii w zakresie readmisji. Z oceny tej wynika, że nie poczyniono znaczących postępów, ponieważ współpraca w zakresie identyfikacji i powrotów nadal jest trudna, nie przestrzegano ram czasowych określonych w porozumieniu o readmisji UE-Gambia, a moratorium na powroty lotami czarterowymi – wprowadzone jednostronnie przez Gambię – obowiązywało do marca 2022 r. Pomimo pewnych ograniczonych postępów, w szczególności wydania trzech zezwoleń na lądowanie w kontekście operacji powrotowych po zawieszeniu moratorium wprowadzonego przez Gambię, współpraca w zakresie readmisji pozostaje niewystarczająca i nadal potrzebne są znaczne i trwałe usprawnienia.
- (4) Komisja ocenia, że pomimo środków przyjętych decyzją wykonawczą (UE) 2021/1781 współpraca Gambii z Unią w kwestiach readmisji jest nadal niewystarczająca i konieczne są dalsze działania, bez wpływu na decyzję wykonawczą (UE) 2021/1781.
- (5) Stopniowe stosowanie podwyższonej opłaty wizowej wobec obywateli Gambii powinno wyraźnie zasygnalizować władzom Gambii, że podjęcie niezbędnych działań jest konieczne, aby poprawić współpracę w zakresie readmisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1781 z dnia 7 października 2021 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Gambii (Dz.U. L 360 z 11.10.2021, s. 124).

- (6) Opłata wizowa w wysokości 120 EUR, określona w rozporządzeniu (WE) nr 810/2009, powinna zatem mieć zastosowanie do obywateli Gambii podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806⁽³⁾. Zgodnie z tym rozporządzeniem opłaty tej nie stosuje się wobec dzieci poniżej 12 roku życia. Nie stosuje się jej również do osób ubiegających się o wizę, w odniesieniu do których opłata wizowa została zniesiona lub obniżona zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 810/2009.
- (7) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na stosowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾, w której rozszerzono prawo do swobodnego przemieszczania się na członków rodziny, niezależnie od ich obywatelstwa, dołączających do obywatela Unii lub mu towarzyszących. Niniejsza decyzja nie powinna mieć zatem zastosowania do członków rodziny obywatela Unii, wobec których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią a państwem trzecim.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w tym jako państw przyjmujących międzynarodowe organizacje międzyrządowe lub międzynarodowe konferencje zwołane przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym są państwa członkowskie. A zatem stosowanie podwyższonej opłaty wizowej nie powinno mieć zastosowania do obywateli Gambii ubiegających się o wizę w zakresie, w jakim jest to konieczne do wypełnienia przez państwa członkowskie ich zobowiązań jako państw przyjmujących takie organizacje lub takie konferencje.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- (10) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁵⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁷⁾.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

- (12) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁹⁾.
- (13) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁰⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽¹¹⁾.
- (14) Niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejszą decyzję stosuje się do obywateli Gambii podlegających obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1806.
2. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Gambii, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy art. 4 lub 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806.
3. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla możliwości odstąpienia od pobrania opłaty wizowej w indywidualnych przypadkach lub obniżenia wysokości takiej opłaty, zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 810/2009.
4. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Gambii ubiegających się o wizę i będących członkami rodziny obywatela Unii, wobec których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią a państwem trzecim.
5. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:
  - a) jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
  - b) jako państwo przyjmujące międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inną międzynarodową organizację międzyrządową, której państwem przyjmującym jest państwo członkowskie, lub pod auspicjami tych organizacji;
  - c) na podstawie umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub

⁽⁸⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami, w obowiązującym brzmieniu.
6. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla środków przewidzianych decyzją wykonawczą (UE) 2021/1781 i stosowanych zgodnie z tą decyzją.

Artykuł 2

Stosowanie opłaty wizowej

Obywatele Gambii ubiegający się o wizę uiszczają opłatę wizową w wysokości 120 EUR.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
V. RAKUŠAN
